

[Kaj Hansen]

også findes andre ordninger. Jeg tror ikke, de radikale har været så ondskabsfulde i deres forslag om indeksregulerede lån, at de vil favorisere ejerboliger her i landet på bekostning af almennyttigt boligbyggeri, men psykologisk og økonomisk så kommer forslaget om indeksregulerede lån simpelt hen til det, fordi man får den udvikling, at i ejerboliger daler huslejen relativt år for år og i almennyttige boliger stiger huslejen år for år. Det er jo ikke lige det, der fremmer tanken om, at flere skulle bo i almennyttigt boligbyggeri. Det ville tværtimod sætte endnu mere pres på parcelhusbyggeriet, og det var måske ikke lige netop det, som de radikale havde forestillet sig – eller var det det? Hvis det var det, så er der selvfølgelig en anden forklaring på forslaget.

Det sidste beslutningsforslag, nr. B 54, drejer sig om, at der skal ydes kontantlån til byggeri fra starten af, og kreditforeningerne skal i forvejen have solgt disse obligationer. Det er 100 pct. rigtigt, hvad der siges i forslaget, at det befrier bygherrerne for den risiko, der kan ligge i den nuværende ordning, hvorefter de kan få belånt til en helt anden rentesats end den, der tegnede sig i begyndelsen af byggeriet. Men jeg tror nok, det er for meget at lægge i forslaget, når der også står i bemærkningerne, at det kan stabilisere byggeriets omfang. Hvorfor kan det det? Det tror jeg ikke en pind på. Selv om det er kontantlån og de udbetales til markedsrente, så er det da givet, at når renteniveauet er højt, så vil det bremse byggeriet, og falder den effektive rente, ja, så vil det sætte yderligere gang i byggeriet. Jeg kan altså ikke se, at dette i og for sig stabiliserer byggeriet. Jeg tror heller ikke, det kan modvirke den ensidige iværksættelse af overdrevent meget byggeri, for det vil komme, hvis renten falder tilpas meget. Jeg tror altså ikke, der ligger de styringsmekanismer i den ordning, som de radikale her forestiller sig.

Til dette forslag kan jeg sådan set både sige ja ja og nej nej. Jeg tror, det skal ind i en større sammenhæng i forbindelse med formning af en ny boligpolitik, før vi kan tage endelig stilling til det.

Mølgaard' (DR):

Jeg skal meddele, at retsforbundets gruppe er positivt stemt over for indeksslåneordnin-

gens indførelse, men at vi er skeptisk indstillet over for den obligatoriske form, som den har fået her, og at vi tilsvarende er skeptisk indstillet over for konsekvenserne af at indføre den i konkurrence med andre finansieringsformer – de nugældende, kendte – så længe man ikke har skabt sig et større værn over for, at man kan fortsætte med at lægge et dræn i statskassen, sådan at statskassen træder til som financier, i det øjeblik man ikke længere finder det fordelagtigt med en indeksslåneordning.

Vi er altså som udgangspunkt positivt stemt over for indeksprincippet, men skeptiske over for virkningerne, når det rives løs fra hele komplekset. De konsekvenser, det måtte få, må bedømmes i sammenhæng med bedømmelsen af, hvad der overhovedet lægges op til i forbindelse med de store boligforligsforhandlinger, som skulle være undervejs.

Forslaget om, at midlerne skal været til stede, inden realkreditinstitutioner begynder at udlåne, kan vi tilslutte os.

Niels Helveg Petersen (RV):

Ved en sær bureaukratisk tilskikkelse er et af de radikale forslag blevet døbt B 52 – som bekendt navnet på et af det amerikanske luftvåbens mest effektive bombefly. Det er jo ikke lige i partiets ånd, men det er der ikke noget at gøre ved.

Til gengæld har der jo ikke været mange bomber i diskussionen her i dag – med undtagelse af én. Det er hr. Kaj Poulsen, som i sit indlæg sagde, at vi var kommet en postgang for sent. Den udtalelse kan jeg simpelt hen ikke forstå. Hvis vi skulle være kommet en postgang for sent, så må det betyde, at socialdemokratiet i dette øjeblik har færdige forslag eller i hvert fald færdige overvejelser. Jeg vil sige, at selv om socialdemokratiet havde det, så er det vel ikke at komme en postgang for sent, idet også andre partier kan komme med overvejelser. Men jeg henholder mig til, hvad hr. Kaj Poulsen sagde. Det er egentlig sensationelt. Vi er kommet for sent, for socialdemokratiet er så langt fremme, at dette ikke kan få nogen virkelig indflydelse. Hvis det er rigtigt, så er forargelsen over regeringens totale nøgenhed under debatten i dag og ved tidligere boligpolitiske diskussioner endnu mere berettiget, for så er der altså ikke tale om, at man ikke